
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

138 (2007)

ISSN 1453-4436

Un alt autor care vorbeste despre ce nu stie (Spatiu, Timp, Univers, etc; autor necunoscut, editura: niste anonimi)

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,

Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania

email: apoma@theory.nipne.ro

Destul de incontestabil, prezenta carte are totusi un merit. Autorul vorbeste in ea clar, astfel incit prostiile pe care le spune pot fi vazute de la distanta cu ochiul liber. Desigur, in aceasta vizibilitate este ajutat si de subiect. El vorbeste de lucruri mari, asa incit si prostiile sint pe masura si pot fi vazute cu usurinta. Pe scurt, subiectul mare, autorul mic, prostia mare, vizibilitate clara.

Cartea incepe curgator si limpede, dar asta dureaza numai doua paragrafe. In al treilea autorul o scrinteste.

Acolo el ne anunta ca Universul este tot ceea ce exista. Pentru unii, lasa pe Dumnezeu pe dinafara, or calca pe logica. Fiindca daca Dumnezeu exista, El a creat Lumea, si ca si atare nu prea ar putea face parte din ea. Iar daca face parte din ea, nu prea ar fi putut sa alcatuiasca Lumea, si deci n-ar exista; caci singura Lui ratiune de a fi e sa faca Lumea. Autorul vrea probabil sa ne spuna ca nu are nevoie de Dumnezeu in vorbaria lui, ca pentru a intelege Lumea nu e nevoie de asa o ipoteza, vorba batrinului La Place, sau ca pur si simplu el nu crede in Dumnezeu, ceea ce e personal. Dar, totusi, ce facem cu Napoleon?

Odata festelita, logica nu se lasa, lucreaza pe dinauntru si pe dedesubt si scoate capul mai la vale unde autorul ne anunta ca stam cam prost si ca e nevoie sa umblam cu o alta logica. Pompos, o numeste "cosmogonica" sau "cosmologica" (alteori si "relationala"). Vorbe grele. Aceasta noua logica s-ar baza pe adevar, fals si nu stiu. Aici prostia e mare de tot. Starea noastra naturala este ignoranta lui "nu stiu", ori tocmai adevarul si falsul formeaza ceea ce numim logica si stiinta, prin disociere de ignoranta. Logic vorbind, autorul nu stie ce face. El numeste logica timpenia. Tacerea ignorantei.

Cartea isi propune sa ne explice Universul relativist, gravitational si mai ales cuantic noua, publicului larg, care nu am avea habar de stiinta de astazi. Periculoasa aventura, fiindca deoarece tocmai cei care nu fac stiinta de azi sint foarte capabili sa desluseasca stiinta de prostie. Reteta lui de a spune prostii este simpla: relativitatea e OK, gravitatiea e OK, dar cuantica e nashpa. Schimbam cuantica, si avem o teorie unificata a gravitatiei si cuanticii, visul de aur; visul celor somnorosi, care dorm in continuu, caci numai asa se pot visa vise (intre astia, misticii care dorm cu ochii deschisi). In consecinta, autorul alcatuieste un intreg capitol confuz, cu multe prostii dspre cuantica. E limpede ca n-a inteles nimic din cuantica. Exemplul lui preferat de gindire cuantica este acela al pisicii cu soarecele, ba ca-l prinde, ba nu-l prinde, ba ca e bun la gust soarecele, ba ca e trezit, si discuta pe larg punctul de vedere al pisicii si al soarecelui in aceasta chestiune. Gindire de animale mici. Jenant. Pacat de bieteile animale.

Autorul mai e si ideolog pe deasupra. In pregatirea demolitiei cuanticii subliniaza rau de tot ca nu exista nici un punct comun in intelegerea ei, nici un consens, ca parerile sint impartite intre

savanti, ca totul e vraiste. Cred si eu, daca ma uit la ei. Dar o fi cuantica sau or fi savantii? Ca sa previna aceasta intrebare ce lucreaza totusi insidios in sub-inconstientul lui, autorul ne avertizeaza ca are o droaie de prieteni savanti, plus citeva prietene (semnificativ) savante, cu care lucreaza impreuna la un loc si se afla in lucru, se intelege bine, care impartasesc punctul lui de vedere, si amenintator ne lasa sa intelegem ca daca nu ne potolim si nu ne tinem fleanca vine cu gashca peste noi si ne trage asa o chelfaneala fundamentalista de numa' numa'. Asta e masura democratiei stiintifice din ziua de astazi. "Sintem multi si contam!". Noi votam consensul. De frica, recunosc, mi s-a zburlit un fir de par.

Autorul declara ca ar vrea sa ne prezinte gravitatiea cuantica, si, in acest scop, nu poate spune ce este cuantica. Asta e cea mai buna solutie de a scrie carti fara a sti ce scrii in ele.

Pe linia vorbirii goale autorul aminteste cele citeva teme ce ocupa timpul cafenelelor din institutiile de cercetare de astazi: Big Bang-ul, lungimea si masa Planck, gaurile negre, radiatia acceleratiei, entropia si evaporarea gaurii negre. Niciuna din aceste vorbiri de discutii nu este mai mult decit o fantezie speculativa. Imaginatia acestor copii tristi ai intelectualitatii stiintifice de astazi ii impinge inexorabil, dupa cuantica, si catre statistica, desigur. Aici, intelegerea lor e si mai anemica. In statistica, dincolo de sinuciderea lui Boltzmann, autorul nu stie sa spuna chiar nimic.

Sintem asadar in situatia ca nu stim sa spunem ce e cuantica, nu prea stim nici ce e gravitatiea (care ar fi, dupa acest autor bizar, un fel de "logica relationala") dar dorim sa cuantificam gravitatiea. Urmam, in consecinta alte doua fantezii triste si goale: bucelele si corzile. Buclele nu sint mai mult decit lungimea Planck, cea mai mica lungime din Lume, care desigur da nastere la cele mai mici suprafete si la cele mai mici volume din Lume. Lungimea Planck e cel mai mare pitic din Lume: Piticul Sovietic!¹ La corzi, lucrurile sint la fel de incurcate. Aceste zgirciuri vibreaza si dau astfel nastere la toate particulele din lume, plus alte citeva.

Amuzant este ca ar exista mai multe teorii de acest fel, cam citi autori de acest calibru. Urmeaza sa fie un consens, numit teoria M, despre care nimeni nu stie de ce s-ar numi M. Marea unificare a cimpurilor, cu gravitatiea inclusa, visul lui Einstein, chipurile, ar fi unificarea acestor autori.

Ca asta e calea, si desigur nici vorba de alta, autorul ne-o demonstreaza in stilul preferat. Alege sa-l nimiceasca pe Einstein. Ne spune pe larg cum si-a bagat el nasu' intr-un carnetel de insemnari al lui Einstein, si cum a vazut el acolo ca Einstein gresea. Gresea rau de tot. Einstein sedea ce sedea, si apoi gresea! Asta, zice autorul, fiindca Einstein era singur. Daca ar fi fost mai multi, ajungeau la un consens asupra greselilor, si asta ar fi fost teoria si succesul! Sa ai un consens asupra greselilor, asupra prostiilor, e tot ceea ce este necesar in ziua de astazi pentru a avea o teorie si pentru a avea succesul. Teoria si succesul sint consensul asupra erorilor, asupra aberatiilor. Desigur, pentru asta e nevoie, ca o conditie necesara, sa fii intr-o gashca. Daca nu o ai, o crezi. Si-i pui pe amariti sa ajunga la un consens. Nu e nevoie sa te intereseze continutul consensului, tot ceea ce este necesar este consensul in sine. Acordul. Votul. Majoritatea. Democratia. Oricare ar fi subiectul unei supuneri neconditionate, supunerea in sine ofera suficiente mijloace sa-ti atingi tinta: succesul! Adica bani, fama si placeri. In ziua de astazi stiinta este un mijloc de a atinge atractiile spinoziene.

Gashca, liota, turma, stolul, haita, clanul, cohorta; echipa; l'equipe; the team; sint hotaratoare

¹Cuantizarea cu bucle se face dupa urmatoarea schema. Mai intii, se admite existenta cuantelor de lungime, suprafata, volum dupa lungimea Planck data de $Gm/r^2 \sim mc^2 \sim \hbar c/r$, cu notatii usuale. Apoi se admite ca mecanica cuantica inseamna esential amplitudinea de probabilitate intre astfel de volume spatiu-timp, care sint in fond si cimpul gravitational si materia ce-l determina. Apoi se calculeaza aceste amplitudini cu ecuatiile gravitatiei scrise convenabil in transformari locale de coordonate (vierbein). Dupa toate astea se constata ca am calculat niste calcule. Nu stim ce am calculat. Gravitatiea cuantica cu bucle este o solutie la nici o problema. In ea nu calculam nimic, toata aceasta schema fiind numai o schema goala. Gravitatiea cuantica nu are obiect. Are numai subiecti.

in ziua de astazi in cercetarea stiintifica. Stiinta se face astazi in comun, precum soldatii baie in cazarma, cu izmenele pe sfoara comuna si ciorba lor de fasole la cazanul unic.

Autorul prezentei scrieri publice o demonstreaza convingator.

Ii multumim ca e asa de sincer. Omul mic nu prea poate minti. Nici macar atit. Nici macar asta nu poate. El e oglinda marilor prostii.

Democratia asta agresiva, care se impune cu forta, nu e o schema functionala? Este! Nu e asta organizatie criminala? O Mafie? Este. Este si asta. Ce i se poate opune? Morala? "O vorba, de dinsii inventata".

O singura solutie. Cred ca o stim cu totii, nu o mai spun aici.

Totusi, pentru inceput, "Opus igne, auctor patibulo dignus".